

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาตามยุทธศาสตร์ ผู้
ความเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่น เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) มีการรวบรวมเก็บ
ข้อมูลวิจัยจากแบบสอบถาม จากบุคลากรภายในและบุคลากรภายนอกมหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ กลุ่มบุคคล อายุ และระดับการศึกษา วิเคราะห์
ข้อมูล สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะได้ดังนี้

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของบุคลากรภายใน
และบุคลากรภายนอกต่อยุทธศาสตร์พัฒนามหาวิทยาลัยสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่น 2) เพื่อ
เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์พัฒนามหาวิทยาลัยสู่ความเป็นมหาวิทยาลัย
ท้องถิ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยาสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่น

ผู้วิจัยมีการดำเนินการวิจัย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ บุคลากรภายในจำนวน
40 คน และบุคลากรภายนอกจำนวน 100 คน โดยวิธีสุ่มเฉพาะเจาะจง ซึ่งการเลือกกลุ่มตัวอย่างได้
พิจารณาคุณสมบัติด้านการปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมหรือเกี่ยวข้องในกิจกรรมการดำเนินงานต่าง ๆ
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการ
เก็บรวบรวมข้อมูล

1. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์พัฒนามหาวิทยาลัยสู่ความเป็น
มหาวิทยาลัยท้องถิ่น

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบ
แบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นบุคลากรภายนอก มีอายุระหว่าง 20-39 ปี และมีระดับการศึกษาต่ำกว่า
ปริญญาตรี

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์พัฒนามหาวิทยาลัยสู่
ความเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่นของบุคลากรภายในและภายนอก พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม
โดยรวม มีความคิดเห็นว่ายุทธศาสตร์พัฒนามหาวิทยาลัยสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่น มี
ความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายยุทธศาสตร์ พบว่าอยู่ในระดับมากทุก
ยุทธศาสตร์ เรียงตามลำดับจากมากไปน้อยดังนี้

1. ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อประโยชน์คู่คุณค่าทุกด้าน
2. ยุทธศาสตร์ที่ 1 การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและมาตรฐาน)
3. ยุทธศาสตร์ที่ 3 การปฏิรูปองค์กรและกระบวนการบริหารจัดการทุกระดับ
4. ยุทธศาสตร์ที่ 2 การวิจัย บริการวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
5. ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างโอกาสทางการศึกษา

และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยในแต่ละยุทธศาสตร์ พบว่า มี 4 ข้อที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คือ

1. มีสถานีวิจัยหรือสถานีโทรทัศน์ของมหาวิทยาลัย เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการกิจและประชาสัมพันธ์
2. จัดหารายได้ผู้การพึ่งพาตนเอง
3. สร้างค่านิยมเศรษฐกิจพอเพียง วัฒนธรรมความเป็นไทยให้เป็นวิถีชีวิตในการปฏิบัติงานและดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข
4. จัดระบบการเรียนการสอนเพื่อคนพิการ เช่น พัฒนาหลักสูตรการศึกษาพิเศษ

สำหรับบุคลากรภายใน พบว่า มีความคิดเห็นว่ายุทธศาสตร์พัฒนามหาวิทยาลัยสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกยุทธศาสตร์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยในแต่ละยุทธศาสตร์ พบว่า มี 3 ข้อ ที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คือ

1. การสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและประเทศ
2. พัฒนาอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อบรรยากาศการเรียนรู้
3. ปรับปรุงระบบการให้บริการในรูปแบบต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพ

และยังพบว่ามี 9 ข้อ ที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ

1. มีหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาอย่างหลากหลาย
2. พัฒนาระบบการศึกษาแบบทวิภาคีและพหุภาคี
3. มีสถานีวิจัยหรือสถานีโทรทัศน์ของมหาวิทยาลัย เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการกิจและประชาสัมพันธ์
4. จัดหารายได้ผู้การพึ่งพาตนเอง
5. สร้างค่านิยมเศรษฐกิจพอเพียง วัฒนธรรมความเป็นไทยให้เป็นวิถีชีวิตในการปฏิบัติงานและดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข
6. สร้างผู้บริหารรุ่นใหม่ของมหาวิทยาลัยสู่คุณสมบัติของความเป็นผู้บริหารยุคใหม่
7. เข้าถึงสื่อการเรียนการสอนได้ตลอดเวลาโดยผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ดำราอิเล็กทรอนิกส์

8. สร้างหลักสูตรที่ให้เทียบโอนประสบการณ์และเทียบโอนวิชาการระหว่างสถาบัน

9. จัดระบบการเรียนการสอนเพื่อคนพิการ เช่น พัฒนาหลักสูตรการศึกษาพิเศษ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย
สู่ความเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา
มีดังนี้

สถานภาพ พบว่า บุคลากรภายในกับบุคลากรภายนอก มีความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์การ
พัฒนามหาวิทยาลัยสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่น ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ
สมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยในแต่ละยุทธศาสตร์พบว่ามี 21 ข้อ ที่มีความ
คิดเห็นที่แตกต่างกันคือ

1. การสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและประเทศ

2. ยกระดับคุณภาพบัณฑิตทุกสาขาวิชาให้มีศักยภาพสูง

3. พัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของสังคม

4. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่ปลูกฝังให้นักศึกษาเป็นผู้มุ่งใฝ่เรียนรู้

5. พัฒนาระบบการศึกษาแบบทวิภาคีและพหุภาคี

6. ใช้การวิจัยท้องถิ่นเพื่อเป็นฐานของการปฏิบัติทุกภารกิจ

7. กำหนดให้นักศึกษาทุกหลักสูตรทำวิจัยโดยเป็นเงื่อนไขในการสำเร็จการศึกษา

8. มีหลักสูตรฝึกอบรมด้านการวิจัยอย่างหลากหลาย

9. ร่วมมือกับองค์กรส่วนท้องถิ่นเข้ามาร่วมพัฒนามหาวิทยาลัย

10. พัฒนาท้องถิ่น โดยยึดแนวทางจากโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

11. ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน

12. มีการบริหารจัดการตามหลักบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

13. สร้างผู้บริหารรุ่นใหม่ของมหาวิทยาลัยสู่คุณสมบัติของความเป็นผู้บริหารยุคใหม่

14. สร้างขวัญและกำลังใจแก่บุคลากรในรูปแบบต่าง ๆ อย่างหลากหลาย

15. ปรับปรุงระบบคัดเลือกนักศึกษา

16. เข้าถึงสื่อการเรียนการสอนได้ตลอดเวลาโดยผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ดำรง

อิเล็กทรอนิกส์

17. สร้างหลักสูตรที่ให้เทียบโอนประสบการณ์และเทียบโอนวิชาการระหว่างสถาบัน

18. จัดระบบการเรียนการสอนเพื่อคนพิการ เช่น พัฒนาหลักสูตรการศึกษาพิเศษ

19. ขยายพื้นที่บริการการศึกษาลงสู่วิทยาเขตให้เหมาะสมตามความต้องการของท้องถิ่น

และความพร้อมของมหาวิทยาลัย

20. พัฒนาเทคโนโลยีการจัดการเรียนการสอนให้หลากหลาย

21. นำเทคโนโลยีและการสื่อสารมาใช้สนับสนุนงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัย

อายุ พบว่า ผู้ที่มีอายุ 20-39 ปี กับผู้ที่มีอายุ 40-68 ปี มีความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่น ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยในแต่ละยุทธศาสตร์ พบว่ามี 11 ข้อ ที่มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันคือ

1. สร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ
2. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่ปลูกฝังให้นักศึกษาเป็นผู้มุ่งใฝ่เรียนรู้
3. ส่งเสริมให้นักศึกษามีคุณธรรม จริยธรรมในวิชาชีพ
4. มีการบริหารจัดการตามหลักบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
5. จัดการการเปลี่ยนแปลงและการจัดการความรู้เพื่อรองรับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง
6. พัฒนาอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อบรรยากาศการเรียนรู้
7. ปรับปรุงระบบการให้บริการในรูปแบบต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพ
8. ส่งเสริมให้บุคลากรศึกษาต่อ ทำวิจัยและทำผลงานทางวิชาการ
9. สร้างผู้บริหารรุ่นใหม่ของมหาวิทยาลัยสู่คุณสมบัติของความเป็นผู้บริหารยุคใหม่
10. ปรับปรุงระบบคัดเลือกนักศึกษา
11. นำเทคโนโลยีและการสื่อสารมาใช้สนับสนุนงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัย

ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กับผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่น ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อย่อยในแต่ละยุทธศาสตร์ พบว่ามี 24 ข้อ ที่มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันคือ

1. สร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ
2. ยกระดับคุณภาพบัณฑิตทุกสาขาวิชาให้มีศักยภาพสูง
3. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่ปลูกฝังให้นักศึกษาเป็นผู้มุ่งใฝ่เรียนรู้
4. ส่งเสริมให้นักศึกษามีการเรียนรู้และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น
5. พัฒนาระบบการศึกษาแบบทวิภาคีและพหุภาคี
6. ใช้การวิจัยท้องถิ่นเป็นฐานของการปฏิบัติทุกภารกิจ
7. สนับสนุนให้อาจารย์ทุกคนทำวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่
8. กำหนดให้นักศึกษาทุกหลักสูตรทำวิจัยโดยเป็นเงื่อนไขในการสำเร็จการศึกษา
9. มีหลักสูตรฝึกอบรมด้านการวิจัยอย่างหลากหลาย

10. ร่วมมือกับองค์กรส่วนท้องถิ่นเข้าร่วมพัฒนามหาวิทยาลัย
11. พัฒนาท้องถิ่น โดยยึดแนวทางจากโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
12. ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน
13. มีการบริหารจัดการตามหลักบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
14. ปรับปรุงระบบการให้บริการในรูปแบบต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพ
15. สร้างค่านิยมเศรษฐกิจพอเพียง วัฒนธรรมความเป็นไทยให้เป็นวิถีชีวิตในการปฏิบัติงานและดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข
16. กำหนดมาตรการหรือแนวปฏิบัติเพื่อสร้างวัฒนธรรมองค์กรใหม่
17. ส่งเสริมให้บุคลากรศึกษาต่อทำวิจัยและทำผลงานวิชาการ
18. สร้างผู้บริหารรุ่นใหม่ของมหาวิทยาลัยสู่คุณสมบัตินៃความเป็นผู้บริหารยุคใหม่
19. เข้าถึงสื่อการเรียนการสอนได้ตลอดเวลาโดยผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตำราอิเล็กทรอนิกส์
20. สร้างหลักสูตรที่ให้เทียบโอนประสบการณ์และเทียบโอนวิชาระหว่างสถาบัน
21. จัดระบบการเรียนการสอนเพื่อคนพิการ เช่นพัฒนาหลักสูตรการศึกษาพิเศษ
22. ขยายพื้นที่บริการการศึกษาลงสู่วิทยาเขตให้เหมาะสมตามความต้องการของท้องถิ่นและความพร้อมของมหาวิทยาลัย
23. พัฒนาเทคโนโลยีการจัดการเรียนการสอนให้หลากหลาย
24. นำเทคโนโลยีและการสื่อสารมาใช้สนับสนุนงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัย

2. อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาตามยุทธศาสตร์สู่ความเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่น พบว่า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกยุทธศาสตร์ ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ที่ 1 การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและมาตรฐาน ยุทธศาสตร์ที่ 2 การวิจัยบริการวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ยุทธศาสตร์ที่ 3 การปฏิรูปองค์กรและกระบวนการบริหารจัดการทุกระดับ ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างโอกาสทางการศึกษาและยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อประโยชน์คุ้มค่างวดด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชวนชัย เชื้อสาธุชน (2546 : 111-112) ที่ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่าแนวทางการพัฒนามีความเหมาะสมและเป็นไปได้มาก ได้แก่ การผลิตบัณฑิตให้เป็นที่ยอมรับของ

สังคม จัดให้มีทีมวิจัยของสถาบันทำงานวิจัยเพื่อบริการวิชาการแก่ชุมชน จัดตั้งหน่วยงานศูนย์ศิลปวัฒนธรรมเป็นแหล่งทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่น ปรับปรุงและพัฒนาาระบบสารสนเทศให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรจิต วัคเข้าหลาม และคณะ (2547 : 44-45) ที่ได้ศึกษาเรื่องวิสัยทัศน์ในการพัฒนามหาวิทยาลัยเชียงใหม่สู่ความเป็นสากลในทัศนะของบุคคลชั้นนำเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยควรเปิดกว้างออกไปสู่ชุมชนให้โอกาสชุมชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนามหาวิทยาลัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ สรัญญา โชติรัตน์และศรีกุล นันระชุมภู (2545 : 190) ที่ได้วิจัยเรื่องบทบาทที่คาดหวังในการบริหารการพัฒนามหาวิทยาลัยแม่โจ้ต่อการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ผลการวิจัยพบว่า ประชาคมมหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีความคาดหวังในบทบาทการบริหารการพัฒนามหาวิทยาลัย อยู่ในระดับสูงมาก ในด้านบุคคล ด้านการเงินและงบประมาณ และด้านวิชาการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบทบาทหน้าที่และพันธกิจของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน การกำหนดแนวทางการบริหาร การพัฒนาจึงมีความใกล้เคียงกัน โดยเฉพาะการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องและเป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ซึ่งกำหนดให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการวิชาการแก่สังคม ปรับปรุงถ่ายทอดเทคโนโลยี ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จึงทำให้แนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกยุทธศาสตร์

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่น จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ สถานภาพ อายุ และระดับการศึกษา เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่น แตกต่างกัน ดังนี้

สถานภาพ พบว่า ผู้ที่มีสถานภาพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่น ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประสิทธิ์ สุขขุม (2544 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการพัฒนาชุมชนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอ่างทอง ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์กับผู้นำชุมชน มีการรับรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และด้านการบริการการศึกษาแก่ชุมชนแตกต่างกัน และงานวิจัยของ ประเวศ แจ่มประดิษฐ์ (2544 : บทคัดย่อ) ที่ได้วิจัยเรื่องประสิทธิภาพการบริหารงานตามมาตรฐานการบริหารโรงเรียนตามความคิดเห็นของบุคลากรในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี ที่พบว่าสถานะของผู้บริหารกับครูผู้สอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการ

บริหารงานตามมาตรฐานการบริหารโรงเรียนแตกต่างกัน และบุคลากรโรงเรียนที่จัดการศึกษา 2 ระดับ กับ 3 ระดับ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารงานตามมาตรฐานการบริหารโรงเรียนแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานะหรือสถานภาพของบุคคลต่างกัน จะมีประสบการณ์ การรับรู้ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งต่างกัน ย่อมทำให้การแสดงความคิดเห็นมีความแตกต่างกันได้ ซึ่งสอดคล้องกับ จิรายุ ทรัพย์สิน (2540 : 16) ที่ได้สรุปความหมายของความคิดเห็นหมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่แสดงออกมา เพื่อให้ผู้อื่นได้สามารถรับรู้ ตลอดจนสามารถที่จะประเมินค่าในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือประเด็นใดประเด็นหนึ่ง การลงความเห็นนั้นอาจจะเป็นในลักษณะเห็นด้วย ไม่เห็นด้วยก็ได้ อันเนื่องมาจากสถานการณ์ สิ่งแวดล้อม การติดต่อกับภายนอก การเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มต่าง ๆ และการพบปะสังสรรค์ประจำวัน เมื่อพิจารณาเป็นรายยุทธศาสตร์ พบว่า บุคลากรภายในกับบุคลากรภายนอก มีความคิดเห็นในเรื่องการวิจัย บริการวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องสำคัญ 3 อันดับแรกคือ 1) พัฒนาท้องถิ่น โดยยึดแนวทางจากโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ 2) ร่วมมือกับองค์กรส่วนท้องถิ่นเข้ามาร่วมพัฒนามหาวิทยาลัย และ 3) กำหนดให้นักศึกษาทุกหลักสูตรทำวิจัยโดยเป็นเงื่อนไขในการสำเร็จการศึกษา

นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับผลการประเมินภายนอกสถานศึกษา โดยสำนักงานมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ปี พ.ศ. 2550 ที่พบว่า มาตรฐานด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์ มาตรฐานด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานควรจะปรับปรุง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ยังไม่มีนโยบายการพัฒนาการวิจัย ภาระงานที่ชัดเจนและแผนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่ชัดเจน ทำให้ไม่มีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้งานวิจัยต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรเร่งส่งเสริมการวิจัย บริการวิชาการ การพัฒนาสถาบันและบุคลากรอย่างจริงจัง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศตวรรษ นิลประพัฒน์ (2542 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาสภาพการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการศึกษาโรงเรียนปฏิรูปการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระแก้ว พบว่า การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในอันดับแรกคือ การพัฒนาบุคลากร

อายุ พบว่า ผู้ที่มีอายุต่างกัน มีระดับความคิดเห็นยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่น ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สรัญญา โชติรัตน์ และศรีกุล นันธะชุมภู (2545 : 190) ที่ได้วิจัยเรื่องความคาดหวังในการบริหารการพัฒนามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ต่อการเป็นมหาวิทยาลัยในการกำกับของรัฐ ผลการวิจัยพบว่า ประชาคมมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีอายุ ประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคาดหวังในบทบาทการบริหารการพัฒนามหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นราย

ยุทธศาสตร์ พบว่า ผู้ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่น ในเรื่องการปฏิรูปองค์กรและกระบวนการบริหารจัดการทุกระดับแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องสำคัญ 5 อันดับแรกคือ 1) ปรับปรุงระบบการให้บริการในรูปแบบต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพ 2) มีการบริหารจัดการตามหลักบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 3) พัฒนาอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อบรรยากาศการเรียนรู้ 4) การจัดการเปลี่ยนแปลงและการจัดการความรู้เพื่อรองรับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง และ 5) ส่งเสริมให้บุคลากรศึกษาต่อ ทำวิจัยและทำผลงานวิชาการ อีกทั้งพบว่าการจัดหารายได้สู่การพึ่งพาตนเอง ระดับความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดรองจากการสร้างค่านิยมเศรษฐกิจพอเพียง วัฒนธรรมความเป็นไทยให้เป็นวิถีชีวิตในการปฏิบัติงานและดำเนินชีวิตอย่างเป็นสุข แสดงว่าการจัดหารายได้สู่การพึ่งพาตนเองของมหาวิทยาลัยยังมีความสำคัญในการดำเนินการน้อยกว่าเรื่องอื่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญมา ทวีศักดิ์ และคณะ (2544 : 51-52) ที่ได้วิจัยเรื่องการจัดหารายได้เชิงวิชาการเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยขอนแก่น ตามข้อเสนอแนะว่า ควรเน้นผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพและคุณธรรมมากกว่ามุ่งหารายได้ บุคลากรมีจิตสำนึกในการมุ่งพัฒนาองค์กรของตนให้มากขึ้น ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะบทบาทหน้าที่ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ที่กำหนดให้มหาวิทยาลัยต้อง สนับสนุน ส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น มากกว่าการมุ่งหารายได้จากท้องถิ่นมาเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย

ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับความคิดเห็นยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่น ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประทีป ศรีนาค (2546 : บทคัดย่อ) ที่ได้วิจัยเรื่องการศึกษาบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พบว่า ผู้บริหารและครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีการรับรู้เกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารการส่งเสริมการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการกำหนดยุทธศาสตร์นั้นสอดคล้องตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาต้องกำหนดทิศทางและดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาดังกล่าว จะมีส่วนช่วยให้สามารถพัฒนามหาวิทยาลัยและตอบสนองความต้องการของชุมชน ท้องถิ่น ได้เป็นอย่างดี จึงทำให้แม้ผู้ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ก็มีความคิดเห็นในการพัฒนามหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายยุทธศาสตร์ พบว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นในเรื่องการวิจัยบริการวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องสำคัญ 5 อันดับแรกคือ 1) การพัฒนาท้องถิ่น โดยยึดแนวทางจากโครงการอันเนื่องมาจาก

พระราชดำริ 2) สนับสนุนให้อาจารย์ทุกคนทำวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ 3) ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน 4) กำหนดให้นักศึกษาทุกหลักสูตรทำวิจัยโดยเป็นเงื่อนไขในการสำเร็จการศึกษา และ 5) ใช้การวิจัยท้องถิ่นเป็นฐานของการปฏิบัติทุกภารกิจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สรัญญา โชติรัตน์ และศรีกุล นันระชุมภู (2545 : 190) ที่ได้วิจัยเรื่องความคาดหวังในการบริหาร การพัฒนามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ต่อการเป็นมหาวิทยาลัยในการกำกับของรัฐ ผลการวิจัยพบว่า ประชาคมมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคาดหวังในบทบาทการบริหาร การพัฒนามหาวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไป นั้น โครงสร้างหลักสูตรกำหนดให้นักศึกษาต้องศึกษาค้นคว้า หรือทำงานวิจัย โดยเป็นเงื่อนไขของ การสำเร็จการศึกษา ผู้ที่จะสำเร็จการศึกษาในหลักสูตรนี้ได้จึงต้องผ่านการค้นคว้า การทำวิจัย มาแล้วจึงจบการศึกษาได้ ทำให้ผู้มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป จะมีความรู้เกี่ยวกับการวิจัย การพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ๆ หรือการใช้ประโยชน์จากการวิจัยนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มากกว่า ผู้ที่ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ซึ่งอาจจะไม่มีประสบการณ์ด้านการวิจัย การบริการ วิชาการจึงทำให้มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันได้ และจากผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าผู้ที่มีระดับ การศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป จะมีแนวทางด้านนโยบายหลักการทำงาน มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ซึ่งมีแนวคิดที่เน้นการปฏิบัติ เช่น มีสถานีวิทยุหรือสถานีโทรทัศน์ของ มหาวิทยาลัย จัดทำฐานข้อมูลด้านศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นต้น

3. การศึกษาแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่น ซึ่งผู้ตอบ แบบสอบถามได้เสนอแนะแนวทางการพัฒนา พบว่า แนวทางที่ได้ศึกษาการพัฒนามหาวิทยาลัยสู่ ความเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่น ควรกำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาใน 4 ด้านประกอบด้วย

3.1 การประชาสัมพันธ์การรับนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสาขา การศึกษาในเชิงรุก

3.2 พัฒนางานด้านวิชาการ เพื่อยกระดับคุณภาพบัณฑิตให้มีคุณภาพ ตอบสนอง ความต้องการของสังคมและประเทศ

3.3 พัฒนางานวิจัย บริการวิชาการและศิลปวัฒนธรรมที่ชัดเจนและนำไปใช้อย่าง จริงจัง

3.4 หลักการบริหารจัดการ ควรใช้ข้อมูลเป็นฐานกับการมีส่วนร่วมของประชาคมใน มหาวิทยาลัย ให้เกิดความตระหนัก รักและร่วมกันพัฒนาองค์กร ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ที่กำหนดให้มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่น มี วัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการวิชาการแก่ สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริม

วิทยฐานะครู ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 ซึ่งพบว่ามิติที่ 1 มิติด้านประสิทธิภาพ ที่มีค่าคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ได้แก่ ร้อยละของนักศึกษาใหม่ระดับปริญญาตรีสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ร้อยละของโครงการวิจัย งานวิจัย วิทยานิพนธ์และการให้บริการวิชาการแก่สังคม ชุมชน ตลอดจนจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน (SWOT) ตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 พบว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา มีจุดแข็งในด้านหลักสูตรและผู้สอนสาขาการศึกษาเอื้อต่อการพัฒนาวิชาชีพครู มีสถาบันอยุธยาเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมและเป็นศูนย์ข้อมูลให้บริการแก่ชุมชนและท้องถิ่น และโอกาสที่ตั้งอยู่ในเขตนิคมอุตสาหกรรม จึงเอื้อต่อการผลิตบัณฑิตเข้าสู่ตลาดแรงงาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่นจะต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 และหลักการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา

3. ข้อเสนอแนะ

ผลจากข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ นำไปสู่ข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร

1. กำหนดนโยบายสู่การปฏิบัติ การพัฒนาบัณฑิตที่มีคุณภาพและมาตรฐาน พัฒนาหลักสูตรและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ การเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยกำหนดแนวทางการทำแนวการสอนให้เป็นรูปแบบเดียวกันที่สะท้อนถึงการจัดการกิจกรรมที่หลากหลาย
2. กำหนดนโยบายการบริหารจัดการ ส่งเสริมสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาระบบการให้บริการให้มีประสิทธิภาพ อีกทั้งการพัฒนาอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อบรรยากาศการเรียนรู้
3. กำหนดนโยบายการวิจัย บริการวิชาการ แลทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้โดดเด่นตามตัวชี้วัดของ กพร.
4. กำหนดนโยบายการพัฒนาระบบเทคโนโลยี เพื่อส่งเสริม อำนวยความสะดวกด้านการเรียนการสอนและด้านอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
5. ต้องให้ความสำคัญในการให้บริการตามความต้องการของท้องถิ่น ในด้านบริการวิชาการ ความร่วมมือทางการวิจัย การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ข้อเสนอแนะสำหรับอาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน

1. จัดการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่น มีความเข้าใจเป้าหมายของการจัดการศึกษาและหลักสูตรอุดมศึกษา การวิเคราะห์ศักยภาพของผู้เรียน มีความสามารถในการใช้

เทคโนโลยีในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองและผู้เรียน เป็นต้น

2. ใช้การวิจัยในการเรียนการสอน และเป็นการวิจัยเพื่อบริการชุมชน
3. plugged และหล่อหลอมให้นักศึกษาได้เรียนรู้วัฒนธรรม ประเพณี และความเป็นเมืองมรดกโลก

4. การใช้เทคโนโลยีเพื่อผลิตสื่อ นวัตกรรม การจัดการศึกษา

ข้อเสนอแนะสำหรับชุมชน ท้องถิ่น

1. มีส่วนร่วมในการให้ข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการมหาวิทยาลัย
2. ให้ความร่วมมือกันในด้านการทำวิจัยเพื่อท้องถิ่น
3. สนับสนุนการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรของนักศึกษาเพื่อสร้างประสบการณ์วิชาชีพ
4. ส่งเสริม อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่น

4. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. มีการศึกษาวิจัยลงลึกในด้านการพัฒนาคุณภาพบัณฑิต คุณภาพหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
2. มีการวิจัยการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ในด้านการวิจัย บริการวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
3. การเปรียบเทียบการนำยุทธศาสตร์ไปใช้ระหว่างคณะ ศูนย์ สำนัก หรือเปรียบเทียบระหว่างมหาวิทยาลัย
4. ศึกษาวิจัยโดยใช้เทคนิค AAR (After Action Review) ระหว่างความคาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง แต่ละปีงบประมาณภายใน 5 ปี